

Letošní **Jamboree**, dvoudenní setkání bluegrassistů v hledišti i na podiu, proběhlo ve dnech 28. a 29. května tradičně ve Strakonících. Na stejný termín vypsala pan prezident volby do PS. Pořadatelé se přizpůsobili, začínalo se v pátek až večerním programem, ale jinak se moc měnit nemuselo. Počasí festu přálo, kapelám to hrálo a to bylo to hlavní. Ani letos FOLKtime.cz v hledišti nechyběl. Jak jsme svátek bluegrassistů viděli my, vám předkládáme v následujících řádcích:

Jamboree z rychlíku (Miloš Keller)

Rychlíky do Strakonice jsou spíše prokletím, kilometricky nejkratší trasa je navíc postižena výlukami, a tak je dnes název (na rozdíl od Kvítka) spíše symbolický. Na Jamboree jsem dva roky nebyl, i proto, že byl festival v sále a to pro mě prostě tu atmosféru nemá a nemá. Letos ale bylo pěkné počasí, a tak jsem s radostí konstatoval, že u Letního kina je nový krásný most pro pěší a cyklisty, hrad i areál se proměňují do krásy, nebo přinejhorším zůstávají stejné a fe

stival je stálou jistotou. Příjemně překvapila i cena vstupného na sobotní večer (180,- Kč), a tak mi nekalilo radost fakt nic. Vlastně ano – stánkař se sladkými vdolečky letos nepřijel a tak první cenu dostaly obalované oříšky a topinky. Diváků bylo spíše prostředně, ale dost na to, aby vytvořili slušnou atmosféru. **Rost'a Čapek** už se mnou mluví, i když můj deset let starý referát o jeho moderování mi ještě nezapomněl. Koupil jsem si u jeho stánku kalendář na rok 2011 a konstatoval, že tentokrát vyprávěl jen asi jeden nebo dva vtipy z internetu a byl spíše tím silnějším z dvojice

Čapek – Leicht. Míša nějak nebyl

ve formě, ani hlasově, se mi zdálo. Stejně mě ale mrzí, že to, co všechno já čtu pracně z papíru, když uvádím festival, ví Rost'a o těch kapelách z paměti a ještě spoustu věcí navíc a nepodělí se o to s posluchači. Moderování bylo jinak ve znamení ohlašování výsledků voleb a spontánních reakcí publika na ně. Já nevím, já bych při moderování prostě pořad měl na paměti barvu krajů – ta se ještě dva roky měnit nebude.

Ale pojďme k muzice. Otevírali standardní **Blackjack**, hned po nich první experiment večera – skupina

Cimpr Campr zaujala zajímavými

výlety do newgrassu, inspirací jazzem i jakousi novou akustickou vlnou – příjemně by se to poslouchalo i na samostatném koncertě. I další

Jan Zellen

vybočoval z průměru – sólista, ale jako by hrála celá kapela. Něco jako Honza Bican, abych přirovnal a vystihl charakter vystoupení. Pak opět klasika –

Křeni

a potom svěží country – bluegrassový vítr

BlueGate.

Ilon je vystoupení od vystoupení, rok od roku jistější a větší hvězdou. Přirovnání? Suzi Quatro.

G-runs 'n Roses

byli mile sympatičtí a také velmi klasičtí. Kdybyste do křížovky dostali výraz „unylá barová muzika s banjem ve 3 ráno“ vyplňte „

Eliška Ptáčková a Acoustic Sound

“. Úvodní a závěrečná převzatá píseň sedly a šlapaly a tak kapela přidávala, za tři autorské písně Elišky by se ale nemusel stydět ani ten nejdepresivnější folkáč na základním kole třeba Porty.

Reliéf

opět ujistil, že se nezmohli na další mikrofon, semkli se kolem jednoho a podobně kompaktně působil i jejich projev. Nechce se mi napsat „klasika“, protože ve vystoupení Reliéfu je vždy něco osobitého a zvláštního, přinejmenším vokály a písně zpívané acapella. Po Reliéfu přišla dvojice

Beňa a Ptaszek

. Podáno na jevišti to není tak odporná parodie jako slyšeno na desce z vězení, ale po druhé písni je to stále stejné, stále dokola a stále stejně špatně odposlechnuté ze šelakových desek. Oni ti interpreti ve dvacátých letech minulého století v Americe skutečně tak nekřučeli – to zkreslil čas a tehdejší úroveň zvukového záznamu. Celé vystoupení jsem spolu s okolím řešil, jestli zpěvák zpívá skutečná slova, nebo jen vydává jakési angličtinu foneticky připomínající zvuky. Je pravdou, že určité groteskní prvky vystoupení mělo, ale jedna píseň v šapitó mezi čísly s tygry a akrobaty by byla tak akorát a na správném místě. Poslední koho jsem viděl a slyšel byl

Blanket

– nadchnulo mě oživení kapely, dokonce jsem se na ně šel podívat až k pódiu – ano, jsou to oni, na jejichž muzice jsem tento žánr poznával a nahrával na magnetofon. Omládl jsem o 25 nebo kolik let. A oni také. Chápu, že pro mě má Blanket kromě hudební i emocionální hodnotu, ale jsem rád, že můžu napsat, že to byl starý dobrý Blanket. Vy ostatní dopište do diskuse, jací byli Jill & Steve Walsh, Cop a Druhá tráva, během jejichž vystoupení jsem už musel cestovat ku Praze. Ale pokud mohu konstatovat podle jednoho večera, Jamboree to bylo na jedničku.

Bluegrassová filharmonie

(Džexna)

Tak to já do Strakonice rychlíkem přijela, i když to nebyl vlak, ale rychlíkový autobus. Ale také až v sobotu, mohu tedy opět jen částečně doplnit mozaiku festivalového dění svými postřehy. Vloni jsem své povídání z Jamboree končila prosbou k Billu Monroeovi, tátovi bluegrassu, o přímlovu tam nahoře za lepší počasí pro letošek, a ta zřejmě byla vyslyšena. Festival se vrátil do svých obvyklých kulis, tedy i na nádvoří strakonického hradu. Tam jsme dorazili v 10:30, kdy začínal dopolední program Bluegrass sesion No. 10, tradičně moderovaný **Zdenkem**

Schwagerem

Oproti loňsku se program ztenčil na menší počet kapel, ale méně je prostě někdy více! Kapely místo obvyklé dvacetiminutovky včetně zvučení dostaly 30 minut. Zahajoval zkušený chomutovský kvintet

Album,

výborný i ve vokální složce, a okamžitě mě dostal do správné nálady i pojetím skladeb pro bluegrass netradičních,

Jaké bylo Jamboree 2010

Napsal uživatel Miloš Keller, Džexna, Renata =o)
Úterý, 08 Červen 2010 22:53

[Džexny](#) [Recatině albu](#) [Youtube](#)

[Džexny](#) [Recatině albu](#) [Youtube](#)